

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 14 JANUARI.

Volgens een dagblad beweert zouden eenige ingenieurs en financiers aan het gouvernement voorgesteld hebben al de steenwegen van den staat, der provincien of der gemeenten in ijzeren wegen te veranderen en er een regelmatig dienst op in te richten, aldus zouden in de gemeenten, die nu van eenen spoorweg beroofd zijn, binnen de drie jaren eenen tramweg bezitten.

De vragers dezer concessie zouden zich willen verbinden tot het uitvoeren binnen de drie jaren, van dit reusachtig ontwerp, dat niet minder dan 500 miljoen zou kosten, indien men de tramwegen slechts, het rijdend materieel medegerekend, op 40,000 fr. per kilometer schat. Daarenboven bieden zij aan de brieven en zekere klas van beamten, kosteloos te vervoeren; doch zij zouden zich het recht voorbehouden, den stoom op hunne rijtuigen toe te passen, zoodra daartoe de noodige studien en proefnemingen gedaan waren.

Het gouvernement heeft aan dit voorstel geen gevolg gegeven; doch volgens men zegt er in de Kamer een wetsontwerp neêrgelegd worden, tot regeling dezer zaak.

Volgens den *Courier de Bruxelles* zou het wetsontwerp betreffende deze tramwegen, nog voor de maand februari op het bureau der Kamer neêrgelegd worden en M. Beernaert zou er de beraadslaging, gedurende het budget van verzoeken.

Te Dendermonde had verleden maand een kiezing plaats voor de vervanging van M. Vermeire als lid der Kamer der Volksvertegenwoordigers.

M. de Kepper, notaris en katholieke kandidaat is zonder tegenstand gekozen.

Stads- & provincie nieuws.

M. J.-A. Bamps, rechter bij het tribunaal van eersten aanleg te Hasselt, is Procureur des Konings bij hetzelfde tribunaal benoemd, in vervanging van M. Crahay, die raadsheer benoemd is bij het Hof van beroep te Luik.

Op den markt van Tongeren van heden donde. 34 waren te koop gesteld 459 paarden, 189 hoornbeesten, 50 kalveren, 97 schapen, 195 vette varkens en 1045 magere varkens.

L'INDICATEUR BREVETE des heures de départ et d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de JANVIER 1875, est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

— Men schrijft uit Leuven :

Er moet in de gemeente Bierbeek, nabij Leuven, een moord plaats gehad hebben in den nacht tusschen 7 en 8 januari, op den persoon van Catharina Van der Motten.

Deze meer dan 80 jaren oude vrouw, bewoonde geheel alleen een kleine hoeve. Den 8 januari zagen de geburen de bewoonster hare gewone bezigheden niet verrichten, en gingen de geburen den burgemeester hiervan verwittigen, die het lijk der oude vrouw vond in eenen kelder, die het lijk water stond, ten gevolge van den ingevalen dooi. Alles lag binnen 's huis in wanorde, zelfs was de vloer op zekere plaats versch omgewoeld. Daaruit was de pot verdwenen, waarin de oude pachteres het geld verborg, dat zij in haar bezit had. De schat was leeg geroofd, maar de pot achter gelaten.

Den 8 januari begaf zich het parket, samengesteld uit de heeren Deram, onderzoeksrechter, Combecq, griffier, Henot, substituut van den procureur des Konings en de wetsdoctoren Hulien en L. Derode, zoon, ter plaatse, om dit feit te onderzoeken en het lijk in oogenschouw te nemen.

De uitslag hiervan is ons nog niet gekend; maar wij meenen te weten, dat er vermoedens rusten op eenen slecht befaamd kerel.

— Men schrijft uit Charleroi :

De Koningin heeft ter gelegenheid van het Nieuwjaar, aan den pastoor der parochie van het koninklijk domein in de Ardennen, een klein paarde geschenken, ten einde dezen geestelijke het vervullen zijner bediening in die uitgestrekte parochie gemakkelijker te maken.

Ziehier nieuwe bijzonderheden over den dubbele moord te Nalinnes gepleegd :

Het zoo belangwekkend verhaal der tusschenkomst van den kleinen Victor Duchateau, schijnt gansch een verzinsel te zijn. De medeelingen welke het gerecht op het spoor van de plichtigen hebben gebracht, zijn in het geheim gedaan aan den burgemeester van Nalinnes en er zijn zeer weinig menschen die weten wie die inlichtingen gegeven heeft.

Het is ook door de bekendnissen van vrouw Piéard, dat men het geld ontdekt heeft hetwelk in het huis der slachtoffers gestolen was.

Den dag na de voltrekking der misdaad begaf zich Laurent bij vrouw Piéard, en bood haar in een uurs, een sjoel geld aan. « Dit is het deel van uw man » voegde hij er bij.

Verre van dit aanbod te aanvaarden, stiet vrouw Piéard de hand terug, die het haar aanbod en

Laurent, die daarna voor een huiszoeking vreesde ging in den kelder en wierp het geld in eenen waterput. Het huiselijk onderzoek had inderdaad plaats, maar de opzoekingen bleven zonder uitslag. Laurent kwam 's anderendaags terug en vroeg de vrouw eenig werktuig om de beurs uit den put te halen, doch daar zij hem dit weigerde nam de moordenaar eenen haak en ging er mede in den kelder. Zijne pogingen leidden echter tot niets, want hij scheurde den zak en het geld verspreidde zich op den vloer van den put. Laurent kwam terug boven en nam een mand en gelukte er daarmede in, bijna al de vijf frankstukken uit het water te visschen.

Daarna brak de moordenaar eenige deelen van een steenen vloer op, maakte een gat in den grond van den kelder en legde er het geld in. Hij legde vervolgens de plaveien op hunne plaats, en bedekte het alles met eenen hoop aardappelen.

Het is ook vrouw Piéard, die dien nieuwen list van den boosdoener heeft bekend gemaakt; het is ook zij, die aan haren broeder de schouw gewezen heeft, waarin het overige van het geld verborgen was; en deze laatste heeft het gerecht van alles verwittigd.

Het geld dat men in de schouw vond, was met drooge blaren en kruid doormengd, en deze bijzonderheid doet veronderstellen, dat de moordenaar met 5,000 fr. voorreest in het bosch was gevluht, dat naast de woning der slachtoffers lag, en aldaar op den grond den buit geteld heeft die deze dubbele moord hem had verschaft.

— Men schrijft uit Charleroi, 11 januari :

Het onderzoek van den dubbelen moord te Nalinnes, heeft verleden zaterdag namiddag, aanleiding gegeven tot het aanhouden van een derden persoon, die men van den beginne af verdacht had, namelijk de schoonzoon van Baurin, een genaemde Meunier.

Er is alhier insgelijks een gerucht in omloop, volgens hetwelk te Gosselies, een vrouw hare man zou gedood hebben. Het parket zou zich ter plaatse begeven hebben.

Ziehier in welke omstandigheden graaf Hadelin de Liedekerke gedood werd : In den morgen van donderdag waren boschwachters de tegenwoordigheid van everzwijnen in het bosch van Gendron komen berichten. Aanstonds richtte men een klopjacht in. Na verscheidene vruchteloze tochten kwam men aan het bosch, gezegd Barteauchamps, op de Lesse. Men plaatste de opjagers. Insusschertijd gingen de jagers naar eenen breeden weg, waar de klopjacht moest eindigen, en welke een bocht maakt. De eerste schutter, de eenige die genee boschwachter was, werd boven op den weg geplaatst. De heer de Liedekerke plaatste zich onmiddellijk op zekeren afstand in de bocht. Daarna kwamen de boschwachters in de lijn en eenige klommen op de boomen.

De heer de Liedekerke had zich neergezet op den boord van het bosch en aan een stuk uit de vuist. Naast hem lag op de heide een jongen van 12 jaar uitgestrekt, die zijne wetesche droeg. De klopjacht was niet begonnen. Het schijnt dat reebokken opgesprongen waren voor den eersten schutter, op het oogenblik dat hij op zijnen post ging, en in het naburig bosch waren gevluht. Hij schoot en tot overmaat van ongeluk te midden van de baan. De ongelukkige jonge graaf werd door eenen loodkorrel van 9 achter het oor getroffen en zakte neer.

De knaap snelde tot de boschwachters en riep uit ! « Mijnheer de graaf is gedood ! » Iedereen snelt toe. Men neemt hem op, zette hem overeind, maar hij sprak geen woord meer, alhoewel hij nog gedurende drie uren leefde. De pastoor van Gendron werd geroepen, maar de stervende kon niet spreken. De gansche bevolking snelde naar de plaats der ramp. De ongelukkige bloedverwanten kwamen naar het bosch geloopt, in tijds om den laatsten snik van den afstervende te ontvangen en naast het lijk te knielen.

— Dat de prijs der levensmiddelen sedert 15 jaren in verbande evenredigheden verhoogd is, weet iedereen. Sedert een halve eeuw bedraagt die vermeerdering 20 % op de granen, gewassen en plantaardige voedingsmiddelen; 40 % op het vleesch, de melk, de eieren, den visch; 85 % op de dranken, zoals bier, wijn en sterke dranken; 200 % op winkellaren als suiker, koffie, thee, rijst, enz. Op het gezamenlijke der voedingsstoffen bedraagt de vermeerdering 50 %. Dit is, in andere woorden gezegd : het leven kost thans eens zoo veel als over vijftig jaren.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Een zeevaarder, met naam Mathieu Gorset, is te Parijs aangekomen, na ontsnapt te zijn aan de verschrikkelijkste gevaren welke eenen mensch kunnen bedreigen. Gorset was matroos aan boord der koophandelsstoomboot *Marguerite*, toebehoorende aan MM. Perret en Cie.

De *Marguerite* was op hare terugreis van de Kaap de Goede Hoop, toen zij, op 10 december, in 't zicht der kust van Sierra Leone, werd overvallen door een hevig tempest. Bergenhoede baren namen het lichte vaartuig op en slingerden het als eenen nootschelp, nu eens op een ijzige woelende hoogte en dan in eenen afgrond waaruit nauwelijks de toppen zijner masten uitstaken.

Al de matrozen hielden nochtans stand toen op eens een verschrikkelijke ontploffing het gerucht van het tempest verdoofde. Het was de *Marguerite* die in de lucht sprong. In eenen oogwenk was de stoomboot onder de woedende golven verdwenen; eenige matrozen der bemanning hielden zich nog aan wrakken vastgeklamt boven water, doch ook zij verdwenen een voor een in de baren. Gorset alleen bleef over en werd een uur nadien gered door het vaartuig *Queen of the Sea* van Liverpool. De gansche overige bemanning bestaande uit 70 personen was verdrinken.

EEN ZINNELOOZE.

De gemeente Saint-Quentin de Ransannes, in het departement der Charente-Inférieure, is dezer dagen het toneel geweest van een verschrikkelijk drama. Op 50 december werd de gendarmerie van Gemozac verwittigd dat een gewapend man, welke men veronderstelde door zinneloosheid aangedaan te zijn, de geburen schrik aanjaagde. De brigadier en twee gendarmen begaven zich daarheen om hem aan te houden, en vonden hem in de nabijheid van zijne woning gewapend met een tweeloopgeweer.

In plaats van te luisteren naar de woorden van den brigadier, die hem trachtte te bedaren, duide de zinneloze een grens aan, welke hij de gendarmen, op doodstraf, verbod te overschreiden. Deze lieten zich niet afschrikken en naderden onbeschoord; de brigadier ontving het eerste schot in den onderarm; de gendarm Albigees kreeg een kogel in de rechteroog. De gendarm Jonas, denkende, dat de zinneloze thans ontwapend was, liep naar hem toe, doch hij ontving in volle borst een schot dat hem dood neêrvelde.

Het parket van Saintes werd door den telegraaf verwittigd en begaf zich met den onderprefekt, den kapitein der gendarmerie en vijf gendarmen naar Ransannes, waar zich reeds verscheidene naburige brigaden vereenigd hadden. Ondanks den moed der aanwezige gendarmen en de hulp der inwoners kon men zich niet meester maken van den zinneloze die, in zijn huis opgesloten, vuur gaf op al de personen die binnen het bereik van zijn wapen kwamen.

Gedurende de belegering van het huis, die tot 's anderendaags ten 4 uren namiddag voortduerde, vielen er twee nieuwe slachtoffers; een brigadier der gendarmerie van Saintes die gedood, en een inwoner die gevaarlijk gewond werd. De overblijfselen, niet langer het leven willende in gevaar stellen van de personen die hen omringden, namen een wanhopig besluit en deden het huis in brand steken. Ongetwijfeld heeft de zinneloze zich in de vlammen laten ontkomen.

Zondag laatst zat een visscher te Ay te hengelen, toen hij eensklaps een portefeuille optrok, bevattende 5000 fr. in handelswaarden. In de portefeuille vond men den naam van eenen bankier, waar men om inlichtingen ging. Men vernam er dat zaterdag avond een koopman twee personen had ontmoet, met wie hij veel gedronken had. Dronken zijnde, had hij hun verteld dat hij geld bij zich had, en de twee kerels ontstolen hem zijn goud en zijne portefeuille. Het geld hielden zij, maar de portefeuille wierpen zij in de vaart, omdat er voor hen gevaar zou geweest zijn in het verhandelen der waarden. De bestolene was des morgens in de bank komen klagen, en dank aan het visschen der portefeuille is hij nog niet alles kwijt.

Ziehier eenen nieuwe fransche uitvinding om goedkoop vleesch te eten. In den winkel van eenen vleeschhouwer der rue Petit, kwam een hond geloopt, die zeer behendig een groot stuk vleesch knapte, welk op eenen blok lag. Hij liep pijsnel met de brok weg. De beenhouwer liep eerst en zag daarna den hond achterna, om te weten of hij zelf het wel zou zijn die den filet zou binnen pakken. Maar neen, het dier ging recht naar eenen voddeneraper, die ten gronde zat, tegen zijnen hot geleemd, en schijnende te slapen gelijk de rechtvaardige. Hij wipte vlug het vleesch dat de hond hem gebracht had in de hot, stond op en ging voort, om ongetwijfeld elders versche proviand op te doen op zijne goedkoopze manier. Hij ging niet ver, want de beenhouwer uit de rue Petit verwittigde de politie, die de hand op den voddeneraper legde. Hij loochende met het onnoozelste gezicht van Parijs; in zijne but lagen niets dan lappen. Ja, maar de mannen van de wet haalden er nog twee groote lappen... vleesch uit en daar die in de greep niet te rapen liggen, moest de man ervoor bij mijnheer komen, namelijk bij den politiecommissaris, die hem aan de rechtbank zal overleveren, welk hem zal zeggen dat hij niet meer mag toegeven aan de tentatie van den duivel en van het... vleesch.

Spanje.

CARLISTISCHE BRIEVEN.

Wat was de eerste kreet van het verbond te Cadix, van het *triumvirat* Serrano-Prim-Topete? — Weg met de Bourbons!

Wat was de eerste kreet van de grondwetelijke Cortes in 1869? — Weg met de Bourbons!

Die kreet was zoo algemeen, zoo *intransigeant* (radikaal) dat generaal Prim ondanks al zijnen moed, zijne verbintenissen tegenover den hertog de Montpensier niet durfde houden.

Het leger, de Cortes en vele groote steden riepen gedurende verscheidene maanden : — Weg met de Bourbons!

Wat meer is, in het manifest van Alcolea, opgesteld door een der *aangenomen* ministers van den jongen koning Alfonso, M. de Ayala, staat geschreven :

« Genoeg zedeloosheid, genoeg schande! Wij willen een *Espana con honra* (een eervol Spanje) waar de moeders niet voor hare dochters moeten schaamrood worden; waar de dochters niet voor hare moeders moeten blozen; waar de moeders en dochters niet moeten beschaamd staan voor hunne echtgenooten, vaders en broeders! »

Die vreeselijke zinspelen welke iederen in het geheugen bewaard heeft, is de zwaarste veroordeeling van het dubbel liberaal en parlementair stelsel der regering van Isabella II.

Wat betrouwen verdienen dan deze mannen die te Cadix de moeder verjoegen, onder de kreten : « Weg met de Bourbons! » en die den zoon te Barcelona begroeten met den kreet : « Leve de Bourbons! »

Wat vertrouwen verdient een gouvernement dat Europa schande aandoet door zijne *pronunciamentos* en dat Spanje in zedeloosheid en schande dompelde?

Voegen wij hierbij dat dona Isabella in den zeventienjarigen oorlog niets te bestrijden had dan de Carlisten, terwijl haar zoon zal te worstelen hebben met de Carlisten; met de republikeinen; met de iberisten en het *cantonnalidad*.

De telegram van senor Canovas del Castillo aan dona Isabella was wat voorbarig, want het *pronunciamento* werd eerst goedgekeurd : den 5 januari te San Sebastian, den 5 te Barcelona, den 8 te Saragossa, terwijl nog vele andere steden een wijs voorbeeld in acht nemen en reeds vele generaals en gouverneurs hun ontslag hebben ingediend.

Er staan dus voor den jongen koning van Spanje nieuwe voorvallen als die van Alcoy, Malaga en Cartagena, voor de deur.

In afwachting hiervan hebben de Guipuzcoës de troepen van generaal Lomo, tusschen Hernani en Andoain een gevoelige neerlaag doen vinden, en wat de Navarresen betreft, deze wachten met ongeduld een aanval op Carrascal af.

In Catalonië wordt den moed der Carlisten dagelijks stouter. De officieele depeches van luitenant-generaal don Raphael Tristany, welke daar het bevel voert, bestatigen den vooruitgang zijner operatiën en het geluk dat hem in den aanval bijlijft.

De krijgsmachten in Arragon zijn nogmaals de provincien Murcië en Cuenca ingedrongen; kortom de militaire bedrijvigheid der Carlisten is grooter dan ooit.

ANDERE TIJDINGEN.

Een bijzondere telegram uit Hendaye, dato 10 januari, aan den *Soir* van Parijs, bevestigt de tijdingen welke wij reeds over de neerlaag van generaal Lomo hebben medegedeeld. Ziehier hoe die inlichtingen luiden :

De krijgskundige punten welke door de gouvernementstroepen en het carlistisch leger betrokken worden, zijn altijd dezelfde.

De proklamatie van don Alfonso tot koning van Spanje, heeft gene verandering in de legers gebracht.

Twee pogingen van generaal Lomo, met een deel van het garnizoen van San Sebastiani, om de Carlisten uit hunne positiën te verdrijven, zijn mislukte.

Don Carlos heeft besloten den oorlog voort te zetten tegen de troepen van don Alfonso XII.

Rond Pampeluna, waarvan de toestand zeer netelachtig wordt, ten gevolge der langdurige en strenge blokkeering, zal de eerste plaats zijn rond welke de vijandelijke legers ernstig zullen handgemeen worden.

In vooruitzicht hierop, maken de Carlisten de versterkingen te Carrascal en Puenta la Reyna dagelijks ontzachlijker. (Dat is de twee punten die de wegen naar de hoofdstad van Navarra beheerschen).

De aanzienlijke voorraad, welke bestemd is tot bevoorradung van Pampeluna, ligt op dit oogenblik opgestapeld tusschen Tafalla en Olite. Hij kan niet in de stad gebracht worden dan na het vreeselijk artillerievuur der Carlisten te Carrascal of Puenta la Reyna doorstaan te hebben.

Rusland.

GEHEIM DER BIECHT.

Een zeer treffend en leerrijk feit heeft zich in Podolië voorgedaan. Zekere persoon had daar, 15 jaar geleden eenen moord bedreven. Daarna had hij gebiecht en toen hij de sakristij verliet waar een arme priester zijne biecht had gehoord, liet hij daar onwetend of met voorbedacht, een bebloed kleedingstuk van zijn slachtoffer achter. De priester werd als dader van den moord aangehouden. Daar hij den naam van den plichtige slechts vernomen had onder het geheim der biecht, kon hij zich niet verontschuldigen. Hij werd veroordeeld, gestraft en naar Siberië gezonden. Onlangs bevond zich de moordenaar op zijn sterfbed en bekende zijne misdaad. Onmiddellijk werd de nieuwe Joannes Nepomucenus plechtig naar zijne parochie terug gebracht en in zijne bediening hersteld, dank aan de rechtschapene inborst van prins Doudoukol Korsakof, generaal-gouverneur van Kief.